Рәхим – шәфкатьле булсын, өлкәннәр
Җанны җылытсын иман нурлары.
Әй, нәни кешем, өмет йолдызы,
Имин, уң булсын, барыр юлларың.
Кул сузам сиңа, елмаеп дәшәм:
Якты дөньяга ямь биреп яшә,
Җиргә син кирәк, илгә син кирәк,
Көнгә син – терәк, исәнме, Кеше!

“Исемең матур, кемнәр куйган?”

Чараның максаты:

1.гореф – гадәтләребезгә,гаилә традицияләренә кызыксыну уяту;

2.буыннар бәйләнеше, исемнәр, аларның килеп чыгышы, әһәмияте турында күзаллауларын тирәнәйтү;

3. гаиләң белән горурлану хисләре,өлкәннәргә ихтирам, хөрмәт тәрбияләү;

4.сөйләм телен, фикерләү дәрәҗәсен үстерү.

Җирдә бит яши кешеләр
Исем алып, ат алып
Исемсезләр кала алмый
Хәтерләрдә сакланып.

Яхшы исем кыйммәт барсыннан да
Аннан тугры дусны күрмисең;
Безнең хакта мәңге ядкарь саклап,
Картаймыйча яши һәр исем.

1. Исемсез кеше – канатсыз кош.

2. Исем кешене бизәми – кеше исемне бизи.

Татар исеме – иң-иң матур исем,
Әни кебек – бердәнбер бит ул.
Исем бетә икән – җисем бетә,
Башны кисү белән бер бит ул.

Бүген әле без бергә
Әйтеп бирербез сезгә:
Кеше тапмый исемне
Исем таба кешене

Бабамнар җиренең хакын
хаклыйм,
Матурлыгын күңелемдә
саклыйм.

“Илен белмәгән – игелексез,
халкын белмәгән – холыксыз,
нәселен белмәгән – нәсәпсез”

Исем сиңа гомергә бирелгән, ул бер генә, аның чисталыгын, ихтирамын сакларга тиешсең. Һәр начарлык, һәр начар эш исемгә сеңеп калган шикелле.Исемгә йогарлык начарлык эшләүдән сакланырга кирәк.Исем ул синең үзең генә дә түгел бит: ул – синең йөзең, ата-анаңның, нәселеңнең йөзе. Исем – сезнең тормыш юлыгыздан күтәреп барган байрагыгыз. Яхшы ат – яхшы исем белән яшәргә насыйп булсын сезгә.